'भारतं द्वापरान्तेऽभूद्वार्तयेति विमोहिताः ।
केचिदेतां मृषा तेषां कालसंख्यां प्रचक्रिरे ॥'

इत्यन्यथा परिणतां महामात्यचण्पकसूनोः कल्हणस्य कृतिमुपेक्ष्यान्नायभ्रष्टनृपावलौ ६५३ एतावन्ति वर्षाणि संकलय्य ३१७९ एतावदेव सर्वसंमत्या कलिगतं (कलियुगसंवत्) शकारम्भसमये मन्तव्यम् । एवमप्यत्र नीलमुनिरात्मनः काश्मीरिकपुराणमतं न जहातीति परीक्षणीयम् । इत्थंच पूर्वदत्तसंहितावाक्ये युधिष्ठिर इत्यत्र लक्षणया कस्मिंश्चित्तत्संताने नृपतौ पृथ्वीं शासतीत्युन्नेयम् । किंवा, यथाश्रुतार्थे 'गोद्रिमृगाङ्कत्रियुतः' इति पाठश्च स्यादिति संक्षेपः ॥

अथात्र किंचिदैतिहासिकदृष्ट्यापि विविच्यते—राज्ञः शंतनोर्गङ्गातो गाङ्गेयो भीष्मो जज्ञे (म. भा. आदिप. १०० अ.) । ऋषेः पराशरात् सत्यवत्याः पाराशर्यो व्यासः कानीनश्च (म. भा. आदिप. १०५ अ.) । शंतनुर्विवाहितायां सत्यवत्यां चित्राङ्गदविचित्रवीर्यौ जनयामास । तत्र विचित्रवीर्योऽम्बिकाऽम्बालिके काशिराजसुते उपयेमे । ततश्च—

'ताभ्यां सह समाः सप्त विहरन्पृथिवीपतिः ।
विचित्रवीर्यस्तरुणो यक्ष्मणा समगृह्यत ॥
सुहृदां यतमानानामाप्तैः सह चिकित्सकैः ।
जगामास्तमिवादित्यः,

(म. भा. आदिप. १०२ अ.) । मातुः सत्यवत्या आज्ञया पाराशर्यो विचित्रवीर्यस्य क्षेत्रेऽम्बिकायां धृतराष्ट्रं तथाम्बालिकायां पाण्डुमुत्पादयामास (म. भा. आदिप. १०६ अ.) । पाण्डोर्युधिष्ठिरादयः (म. भा. आदिप. १२३ अ.) 'तत्रार्जुनाद् अभिमन्युः, अभिमन्योः परीक्षित्, परीक्षितो जनमेजयादयः । एवं शांतनोः सप्तमो जनमेजयः, येन पृष्टः पाराशर्यो महाभारतं (जयं) चक्रे (म. भा. आदिप. १ अ.) । यदि तदानीं राज्ञो जनमेजयस्य वयः ३६ वर्षाणि कल्प्येत, तदा—

'आकर्णपलितः श्यामो वयसाशीतिपञ्चकः (८५)
रणे पर्यचरद् द्रोणो वृद्धः षोडशवर्षवत् ॥'

(म. भा. द्रोणप. १२५ अ. ७३ श्लो.) इत्यनेन, तथा—

'वयः प्राप्य परीक्षित्तु वेदव्रतमवाप्य च ॥ १३ ॥
कृपाच्छारद्वताच्छूरः सर्वास्त्राण्युपपत्स्यते ।
विदित्वा परमास्त्राणि क्षत्रधर्मव्रते स्थितः ॥ १४ ॥
षष्टिं (६०) वर्षाणि धर्मात्मा वसुधां पालयिष्यति ।'

(म. भा. सौप्तिकप. १६ अ.) इति वासुदेववाक्येन ८५+६०+३६=१८१ एतदासन्ने वयसि भगवतः पाराशर्यस्य महाभारतनिर्माणं सूपपद्यते । १८१ इयं कालसंख्या अवधिज्ञप्त्यै द्वापरकलिसंधितः—

'अन्तरे चैव संप्राप्ते कलिद्वापरयोरभूत् ।
समन्तपञ्चके युद्धं कुरुपाण्डवसेनयोः ॥'

(म. भा. आदिप. २ अ.) इत्यनेनापि ८५ पञ्चाशीत्या समाभिः प्राक् ९६